Alecu Bălănu.

prins șoareci și să-i aducă, pentruca să fie mâncați de „Inălțimea Sa Marele Sfetnic Michi Maus".

In același timp, Sorcob chemă pe cei trei lăutari, care de frica spânzurătorii erau mai mult morți decât vii, le dete vioara și le zise: „Acum cântați de zor cântecele cele mai frumoase și sărutați lăbuța marelui sfetnic Michi Maus, care v'a scăpat dela moarte".

Plecându-se până la pământ, cei

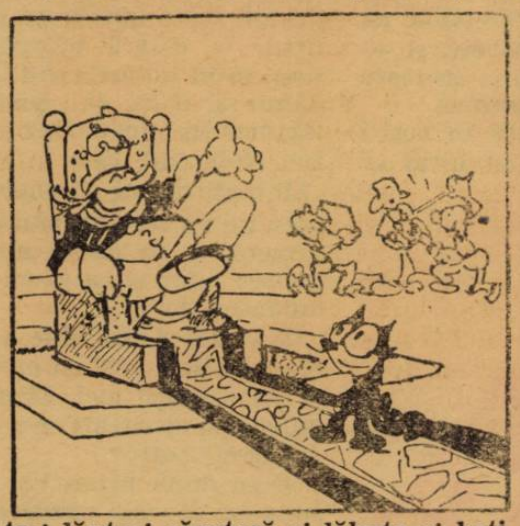

trei lăutari sărutară și lăbuța și botișorul lui Michi și îi promiseră că ei îi vor aduce în toate zilele câte cinci șoareci fiecare. Apoi luară vioara și se porniră să cânte.

Aci e locul să spun cum e cu putință ca trei oameni să cânte cu o singură vioară. Iată cum. Unul dintr'inșii ținea vioara, al doilea trăgea cu arcușul, iar al treilea ținea caetul de note.

Oricum, împăratul Sorcob era încântat. Ii trecuse toată supărarea și îi venise din nou și pofta de mâncare, și pofta de fumat și pofta de somn. Șezând în tron cu picioarele unul peste altul, asculta cântecele lăutarilor și nu mai putea de bucurie. Pe Michi îl ținea înaintea sa, îl mângâia și îi zicea: „Mă Michi, mă, să știi că țiu la tine ca la un copil al meu. Să știi că am să las cu limbă de moarte, ca tu să-mi fii urmaș în scaunul împărătesc. Să știi că am să te îndop cu toate bunătățile și am să-ți dau să mănânci de șapte ori pe zi. Să știi că..." și îi dete înainte cu promisiuni și cu cuvinte dulci.

Ba chiar făcu ceva ce nu făcuse până atunci. Așa, după ce se sătură de ascultat muzică și făcu un semn lăutarilor că acum pot să plece, în loc să meargă direct și numaidecât la masă, precum făcea în toate zilele, porunci unui servitor să aducă mai întâi mâncare pentru Michi Maus.

Servitorul veni cu o cratiță mare plină cu bucăți de carne de puiu, cu șoareci fierți și cu pește prăj't. Oricât de mâncăcios și lacom ar fi fost Michi, tot nu i-a fost cu putință să mănânce toate bunătățile din cratiță.

Sorcob însă, scoțându-și pipa din gură, râdea de bucurie și îl îndemna mereu, zicându-i: „Haide, Michi, nu te lăsa! Mai mănâncă un p'cioruș de puiu, mai dă pe gât un pește, mai gustă un șoarece". Și nu se duse el însuși la masă, până ce Michi nu se îndopă și nu se umflă, de era să-i crape burta.

Vedem, așa dar, ce noroc mare a dat peste Michi Maus și cum a ajuns să fie, ceea ce nici o pisică nu fusese până atunci, căci nu e glumă să ajungi mare sfetnic împărătesc, ba chiar să aibă speranța că într'o zi va ajunge și împărat.

Acum putea spune: „Nu mă mișc de aici și nici nu caut ceva mai bine".

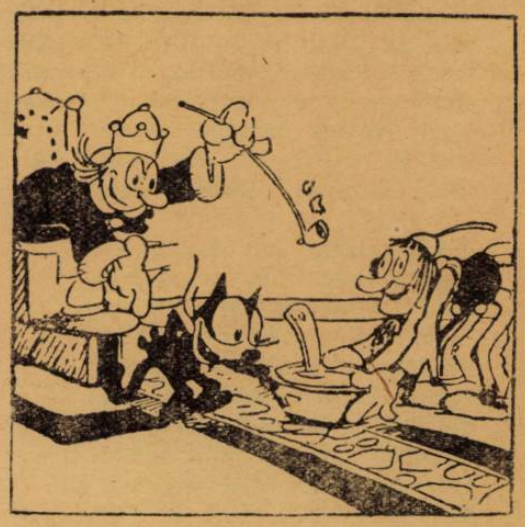

Insă nu era scris ca Michi să se bucure multă vreme de acest noroc neașteptat. In adevăr, chiar în noaptea următoare, el, fără să-și dea seama, plecă de acolo, merse pe drumuri noui și necunoscute și umblă așa, până ce ajunse în Țara păpușilor.

(Va urma)

LEGENDA LUI MOȘ CRACIUN

POVESTE SCRISĂ LA CONCURSUL DE COMPUNERI ȘI ALEASĂ PRINTRE CELE MAI BUNE

...Și hotărîse Dumnezeu, ca fiecare copil să a'bă un înger păzitor. Și în fiecare an în ajunul nașterii Mântuitorului, îngerii coborau pe pământ, pentru ca apoi să spună Atotputernicului faptele f'ecăruia. Dumnezeu, ca să răsplătească pe copiii, care avuseseră purtări frumoase, le trimetea daruri printr'un înger. Cu timpul însă, îngerașul care avea această datorie săturându-se, se duse întro zi la El și-i spuse:

— Stăpâne, cu toate că mi-ai dat o slujbă frumoasă, totuși m'am săturat de ea. Rogu-Te dar, pune pe altcineva să îndeplinească acest lucru.

Dumnezeu a zâmbit și i-a răspuns cu bunătate:

— Bine. Am să mă gândesc să pun pe altcineva în locul tău. Am destul timp. Tu ai scăpat.

Ingerașul îi mu'țumi și sărutându-I cu evlavie mâna, plecă bucuros să vestească pe ceilalți îngerași că scăpase. S'au bucurat cu toții și au pornit la joacă.

In timpul acesta, Dumnezeu se sfătuia cu Sf. Petru și cu alți Sfinți pe cine să pună în locul îngerului. Cu mare greutate s'a găsit un moș care a primit să meargă pe pământ în fiecare an. După aceasta s'a ivit o altă greutate: când să coboare pe pământ și cum să-l cheme?

Trebue să spun că îngerul se cobora de ziua Sf. Vasile, la începutul anului. Dar moșul nu voia să meargă pe pământ la Anul Nou. Și s'au gândit cu toții, dar n'au putut să găsească leacul.

Intr'un târziu veni și Mântuitorul I'sus Hristos și văzându-I îngrijorați, le zise:

— Ce aveți? De ce sunteți așa de îngrijați? Spuneți-Mi și mie.

Și Dumnezeu îi povesti întâmplarea din fir până 'n păr. Iar Mântuitorul se așeză de-a dreapta T tălui și se cufundă în gândire. După mult timp și după deosebite păreri, tot Mântuitorul găsi ceea ce se căuta. El zise:

— Doamne, tot este peste câteva zi'e ziua mea. Trimite-l pe moș în ajunul acestei zile, iar pentru că poporul tot numește nașterea mea Crăciun, să-i dăm nume'e de Moș Crăciun.

Tot sfatul Cerului primi acest lucru cu o mare bucur'e.

. . . . . .

Și de-atunci a rămas ca în fiecare an să coboare Moș Crăciun și să împartă copiilor daruri.

TRAIAN ZECHERU
Cl. IV-B Liceul „Gh. Lazăr"
Loco

Cine va cumpăra mai repede

„Calendarul Universul Copiilor pe anul 1943"

Prețul unui volum format mare de 160 de pagini lei 100

De vânzare la librării